

ποὺς ἐκείνης φωνῆς, ὡς ἀπὸ τὰ βάθη φρέατος ἀντηγούστης καὶ μὲ τὴν ἴδιαζουσαν συριστικωτάτην, ὡς ὅφεως, προφόρων τοῦ σ., καὶ τῇ θέᾳ τῶν θερσιτικῶν ὄμων, καὶ τῶν διδασκαλικῶν ἀνὰ γεῖρας σημειώσεων, δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀκουσθῇ ἀνυπομονών. Διὸ μεθ' ὅλων τοὺς ἐπιστημονικοὺς αὐτοῦ περὶ φόρων ὁρισμοὺς καὶ τὰς ἐκ τῆς ἴστορίας παρομοίωσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τοὺς συγκλητικοὺς τῆς Ρώμης, κτλ. κτλ. περαινεῖ τοὺς λόγους του ἐν μέσῳ θορυβώδους διαχύσεως τῆς συμπολιτεύσεως, προστεθέντων ἐν τέλει καὶ τῶν χειροκροτημάτων αὐτῆς, τὰ δύοπειρά ἔκων ἄκων ὑπέστη ἡ Τσιθανόπουλος.

Τρίτη - 15 Φεβρουαρίου.

Τὰ δύο ὠρολόγια τῆς Βουλῆς δεικνύουσι πέντε Μ. M. μὴ ἔχοντα τὴν καλωσύνην νὰ ἀναμείνωσι τοὺς κκ. Βουλευτὰς, οἵτινες ἀκόμη δὲν κατόρθωσαν νὰ κάμουν ἀπαρτίαν· ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνησυχεῖ ἐπὶ τῆς ἔδρας του, καὶ μάτην ἀντηγεῖ ἡ δέξια φωνὴ τοῦ Μανδάλου, ἀναγινώσκουσα τὸν κατάλογον.

Πόθεν ἡ ἕκτακτος αὕτη βουλευτικὴ ἀνάπτωλα;

Μία μόνη ἔξηγησις ὑπάρχει: οἱ ἀλλοτε μακράν τῶν ἔδωλίων των ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ χειμερινοῦ ἥλιου συρόμενοι βουλευταὶ ἐντρυφώσιν ἐν μακαρίᾳ νωθρότητι εἰς τὴν θέαν τῆς ἀφθόνως καταπιπτούσης χιόνος; τὴν ὅποιαν δὲν θὰ ἡδύναντο νὰ παράσχωσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἀπρόσιτα παράθυρα τοῦ βουλευτηρίου. Ἡ αὐτὴ ἀγάπη πρὸς τὴν φύσιν δεσμεύει αὐτοὺς, καὶ ὁ ἥλιος εἶνε συνήθης, ἐνῷ ἡ χιὼν τόσῳ ἕκτακτος.

Καὶ οἱ μὲν συμπολιτεύομενοι πρὸ τῆς λευκότητος τῆς χιόνος ῥεμβάζουσι τὸ αἴθριον μέλλον τῆς Κυθερώσεως· οἱ δὲ ἀντιπολιτεύομενοι διαβλέπουσιν ἐν τῇ χιόνι τὸ σάββανον αὐτῆς.

Καὶ μόνος δ. κ. πρωθυπουργὸς ἀναίσθητος ἐπὶ τῆς ἔδρας του εἰχε τὴν πεζότητανὰ ἀναμένη συνεδρίασιν.

Κουτρούλης.

ΤΟ XIONI

Νᾶν' ἡ γῆ ὀλάσπηρη ζωγραφιὰ πλατειᾶ,
Σ τὸ παράθυρό σου ν' ἀκουμπᾶς, μπροστά σου
Νὰ σὲ συντροφεύῃ μὲν λαμπρὴ φωτιά,
—Τὶ καλὴ ποῦ εἶνε, χιόν', ἡ ἐμορφιά σου!

Μὰ τὴν γύμνια νᾶχης μόνη καταντιά,
Νᾶνε μιὰ κολῶνα μόνο σκέπασμά σου,
Καὶ νὰ τρεμουλιάζῃς μὲ σύστην ματιά,
—Τὶ κακὴ ποῦ εἶνε, χιόν', ἡ ἀσχημιά σου!

Ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο σ' ἔστειλ' ἔδω κάτω;
Σ' ἔστειλ' ὁ χειμῶνας σάββανο θανάτου,
Ἡ τὸ καρναβάλι τρέλλας δομινό;

Χιόνια γι' ἀλλους; εἰσθε λούλουδα λευκά
Μυγδαλιαῖς ποῦ πέφτουν ἀπ' τὸν οὐρανό,
Καὶ —βαμβάκια γι' ἀλλους; εἰσθε νεκρικά!
Ονουλουλού

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

Βάριον, 31)12 Φεβρουαρίου 1883.

Προτίθεμαι νὰ παρουσιάσω, τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ Μὴ Χάρεσαι κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, τινὰς τῶν ἐπισημοτέρων ἀνδρῶν τῆς συγχρόνου Ἰταλίας.

Χαίρω ὅτι σήμερόν μοι δίδεται ἀφορμὴ πρώτον νὰ δομάστω τὸν δημοκρατικὸν βουλευτὴν Felice Cavallotti.

Ο Καβαλλόττης εἶναι γνωστός καὶ αὐτόθι εἰνε ὁ ποιητής τοῦ Αλκιβιάδου καὶ τῆς Νύμφης τοῦ Μερεκλέους. Εἶνε Ἐλλην τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδιάν, εἰς τῶν πρώτων ἐν Ἰταλίᾳ Ἐλληνιστῶν, καὶ ὁ μόνος σχεδὸν ἐμβαθύνας καὶ ἀπαραμίλλως διερμηνεύσας τὸ πνεῦμα τῶν χρόνων τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας· εἶνε Ἀθηναῖος τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους καὶ ἡ μούσα του ἐν τε τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ ταῖς ἀγορεύσεσιν ὑφορᾶται πρὸς αὐτὸν κλίνουσα ὑπὸ τῆς Ἀσπασίκης τὴν μορφήν.

Εἶναι νέος καὶ μαχητής τῆς ἐλευθερίας σθεναρός· Κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς, ἐν αἷς τὰ πολιτικὰ κόμματα, διὰ πρώτην φοράν, διεκρίθησαν, ὑπὸ θαρραλέως ἀναπεπταμένας σημαῖς ἀρχῶν, εἰς συντηρητικὸν καὶ δημοκρατικὸν, ἡ λιθέντης πολεμούστα τους δημοκρατικούς κατώρθωσεν ἡ ἀποκλείση καὶ τὸν Καβαλλόττην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ ἀλλα εὐθὺς, ἐν ταῖς ἐπαναληπτικαῖς ἐκλογαῖς, τέσσαρες ἀλλαι ἐπαρχίαι προέβαλον τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ποιητοῦ, καὶ ὁ Καβαλλόττης σήμερον ἐπανέλαβε τὴν θέσιν του ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ.

"Εγειρ ἡ Ἰταλία πολλοὺς τοιούτους γνωστούς οὐχὶ μόνον ἐν τῇ ἐπαρχιακῇ των περιφερείας καὶ οὐδὲ τὸ ἔθνος θεωρεῖ ἀναγκαῖους ἐν τῇ ἑαυτοῦ Βουλῆς πολλοὶ τούτων, οἱ ἐπισημότεροι, ἐξελέγησαν εἰς τρεῖς καὶ τέσσαρες ἐπαρχίας.

Σύμερον ἐκ Ρώμης ἐκ τῆς Βουλῆς ἐξικνεῖται ἡ φωνὴ τοῦ Καβαλλόττη ποιουμένου μίαν ἐρώτησιν τῇ Κυθερώσει καὶ παρουσιάζοντος ἐν νομοσχέδιον.

"Η ἐπερώτησις ἀφορᾷ εἰς γεγονός, ὅπερ μεγίστην ἐντύπωσιν προύξενησεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν· «μήπως εἰμεθαύεις τὴν Ἐλλάδα; . . .» θ' ἀνεφώνησαν οἱ εἰδότες τὰ γλαύκη μας.

"Ο ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Πίζης καθηγητής τῆς Ἐλληνικῆς φιλολογίας κ. Παλλαζέρης, ἐπίτιμος καθηγητής καὶ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, μετέβαλεν εἰς Ρώμην, φιλοσοφικῶν ταῖς ἐν τῇ τρίτῃ τοῦ σιδηροδρόμου θέσει, δύως ἐπισκεψθῆ τὴν Καλλιεγνικήν ἐκθεσιν.

Δύο χωροφύλακες ἐκλαβόντες αὐτὸν ὡς ὑποπτον, τὸν προσεκάλεσαν νὰ παρουσιασῃ τὰ χαρτά του· καὶ ἐπειδὴ ὁ καθηγητής ἀλλα χαρτιά δὲν ἔρερεν ἐφ' ἔχυτον ἢ τὰ διλγίστα ἀντιπροσωπεύοντα τὸ χρῆμά του — (μέχρι τοῦ προσεχοῦς Απριλίου τὸ χρῆμα ἐν Ἰταλίᾳ ἀντιπροσωπεύεται πάντοτε καὶ ἀποκλειστικῶς ἀπὸ χαρτί) — καὶ ἐνα τόμον τοῦ Πλάτωνος, τὸν κατεκράτησαν καὶ χειροδεμένον προσῆγαγον αὐτὸν πρὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν τῆς Ρώμης, ἐνθα, τῇ πρεσελεύσει φίλων του, ἀνεγνωρίσθη καὶ ἀπελύθη.

Ιδίον τὸ γεγονός προσεβλήθη ἀνευ λόγου ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία ἐνός πολίτου ὁ Καβαλλόττης ἐστιγμάτισε τὴν πρᾶξιν ταύτην τῶν δημοσίας ἀρχῆς καὶ ὅλη ἡ φιλελεύθερος Ἰταλία ἐπεκρότησε τοὺς λόγους του. Εἶτε σημεῖον τῶν καιρῶν, εἰπεν ὁ ποιητής ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ, καὶ ὑπενόει τὰς ἀπὸ τίνος ἐν τῇ νῦν κυθερώσει ἐκδηλουμένας ἀντιδραστικὰς τάσεις.

Ούτως ή ἀντιπροσωπεύουσα τὴν δρχαίαν ἀριστερὰν πτέρυγα τοῦ Κοινοβούλου — τοὺς φιλελευθέρους — Κυβέρνησις τοῦ Δεπέτη, ἀσπαζομένη ἡδη ἐν πολλοῖς τῷ πρόγραμμα τῶν πρώην ἀντιπάλων τῆς συντηρητικῶν, μαζεύει τὰ σχοινὶα κατὰ τὴν ἔκφρασιν αὐτοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Ούτως φιλελεύθεροι κυβερνητικοὶ καὶ συντηρητικοὶ πρώην ἀντιπολίτευμενοὶ ἡδη συνεννοῦνται, σχεδὸν συνενοῦνται καὶ καθαρὰ ἀντιπολίτευσις ἀπομένει ἡ μικρὰ ὅμιλος τῶν δημοκρατικῶν ρίζοσπαστῶν, ἡ ἀνάκει καὶ ὁ Καβαλλόττης.

Ἡ συγχώνευσις — σχεδὸν — τῶν δύο πρώην ἀντιπάλων κομμάτων, εἰναι γεγονὸς τὸ ὄποιον καθιερώθη καὶ διὰ μιᾶς λέξεως, ἡτις θὰ σημαίνῃ τὴν ἐποχὴν αὐτήν. — *trasformismo* — μεταμόρφωσις — Ἡ ἑτέρα φάσις τοῦ γεγονότος τούτου εἰναι ἡ ἀπομόνωσις τοῦ καθαρῶς δημοκρατικοῦ κόμματος, ὑπ' ἀρχῆγον ἵστως τὸν Bertani, ἐνῷ διακρίνεται καὶ εἰς κοινωνικής, ὁ Costa, καὶ εἰς ἐργάτης τυπογράφος, ὃν ἀπέστειλαν αἱ ἑταῖροι ἀλληλοσύνης ἐν Μεδιολάνοις. Καὶ οὕτως ματά τοὺς Ἐθειρικοὺς ἐν τῷ Ἰταλικῷ Κοινοβούλῳ ἀγῶνας ἀρχεται τώρα μόλις ὁ πολιτικὸς καθ' αὐτό.

Προσαναρρούσματα τοῦ ἀγῶνος τούτου, εὑθὺς ἀμαρτιαὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἔργων τῆς ἐνεστώσης Βουλῆς, ὑπῆρχαν αἱ περὶ τοῦ δρόκου τῶν βουλευτῶν συζητήσεις, ἐν ταῖς δοποῖς τοῦ Ἰταλικὸν κοινοβούλιον ἀπέδειξε πλειάδα πολιτικῶν ἀνδρῶν, σίτινες διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὴν ῥήτορικὴν ἴκανόττατα ἐπεσπασαν ὅλων τὸν προσοχὴν καὶ ἐνικήσουν τὴν θαυμασμὸν τῆς πολιτικῆς Εὐρώπης.

Ἄλλα καὶ τώρα τὸ κύριον σημείον διαφωνίας μεταξὺ συντηρητικῶν καὶ δημοκρατικῶν τυγχάνει ἐν ἐκτὸς τῶν συνόρων ἔθνικὸν Κύπρου, ἡ ἀλλήτρωτος Ἰταλία. Οἱ δημοκρατικοὶ ἐπιτίθενται κατὰ τῆς συμμαχίσης πρὸς τὴν Αὐστρίαν βασιλείας, θεωροῦντες αὐτὴν ὡς ἐμπόδιον εἰς τοὺς ἔθνικούς των πόθους ἡ Κυβέρνησις, φοβούμενη τὴν δικταρραχίν τῶν πρὸς τὴν Αὐστρίαν φιλικῶν σχέσεων της, καταπολεμεῖ τὰς ταύτην προσβάλούσας ἔθνικὰς διαδηλώσεις ἡ δημοκρατικὰς ἐπιθέσεις, καὶ κατασχέσεις ἐφημερίδων, καὶ κατασιγάσεις τῶν ὑπὲρ τοῦ ἀπαγχονισθέντος "Οθερδαν πολλαχοῦ ἔξεγειρομένων διαμαρτυρήσεων, καὶ φυλακίσεις πατριωτῶν, καὶ καταπίσεις παντοίων εἰδῶν τυῦ ἔθνικοῦ κατὰ τῆς Αὐστρίας φρονήματος συναποτελοῦσι τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν, τὰ ὑπονούμενα ὑπὸ τοῦ Καβαλλόττη.

Ἐδέησε νὰ ποιήσωμαι τὴν μικρὰν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ προκειμένου παρέκθετιν, ὅπως εὐνοητότερα καταστήσω τὰ σήμερον ἐν τῷ πολιτικῷ τῆς Ἰταλίας βίῳ συμβαίνοντα. Καὶ νῦν διὰ βραχέων θὰ ἔξηγήσω τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὑπὸ τοῦ Καβαλλόττη παρουσιασθὲν διὰ δευτέρων φορά.

Προτείνει ν' ἀναγνωρισθῇ ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ κατὰ τὸ 1867 ἐπὶ τὴν Ρέμην ἐκστρατεία τοῦ Γαριβαλδήν ὡς ἔθνικὸς ἀγῶνας, καὶ οἱ λαβόντες ἐν αὐτῇ μέρος νὰ ἀποκτήσωσι τὰ δικαιώματα ὅσα καὶ οἱ ἄλλοι ἔθνικοι ἀγῶνες διδοῦσι τοῖς ἀγωνισθεῖσι: διότι τὸ κίνημα ἐκεῖνο ἔθεωρήθιν πάντοτε ὡς ἀνταρτία τοῦ Γαριβαλδήν κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ μετὰ τὰ προεκτεθέντα, εὐνότον ποὺ τείνει ὁ νόμος οὗτος. Ο κ. Δεπέτης ἔξεφράσθη ὅτι κατ' αἰίσμα τὴν κυβέρνησις τοῦ δὲν ἀποκρούει τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχέδιου, ὡς διεκήρυξε καὶ ἄλλοτε, ἀλλὰ ἐπιψυλάσσεται νὰ τὸ προκαλέσῃ αὐτὸς οὗτος.

Καὶ διὰ μέσου τῶν ἐκάστοτε ἀναφαίνομένων σκοπέλων τούτων, ἐπερωτήσεων ἡ ἄλλων, ἔξακολουθεῖ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν δημοσίων ἔργων.

Ο χῶρος δέν μοι ἐπιτρέπει νὰ ἐκτανθῇ ἐπὶ πλέον ἀλλὰ οἱ ἀναγράψω τελευταίν μίαν εἰδῆσιν, ἢν πρὸ μικροῦ ἔλα-

βον καὶ ἡτις μ' ἔκαμε νὰ χαρῷ διὰ τὴν Νεάπολιν. Ἡ ὑπέρ τῆς οἰκογένειας τοῦ ἐν ἐσχάτῃ πτωχείᾳ ἀποθανόντος μουσικούς γένετο Σαρρία, τοῦ γράψαντος τὴν *Campana de l' Ermitaggio*, δοθεῖσα ἐν S. Carlo συναυλίᾳ ἐπέτυχεν ἀπεριγράπτως εἰσεπράχθησαν καθαραὶ ἐνδεκα χιλιάδες φράγκων. Ὁ ἀκριβώτερον πληρώσας τὴν πολτρόναν του (200 φρ.) εἶναι εἰς Ἑλληνήν, ὁ κ. Μιδάκος Σκυλίτσης.

Α. Γ. Η.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μαύρες ὁ κόσμος ??

Ο καθηγητής Γίλλιαμ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἀπέδειξε διὰ τῆς στατιστικῆς ὅτι ἀπὸ τῆς καταργήσεως τῆς δουλείας ὁ ἀριθμὸς τῶν Μαύρων αὔξανε πολὺ ταχέως ἡ ὁ τῶν Λευκῶν. Ἀπὸ τοῦ 1830—1840 οἱ λευκοί ηὔξησαν κατὰ 34 ἐπὶ τοῖς 100· οἱ μαύροι 23 ἐπὶ 100· ἀπὸ τοῦ 1870—1880 οἱ λευκοί 29 ἐπὶ τοῖς 100, ἐνῷ οἱ μαύροι 34 ἐπὶ τοῖς 100· ἐὰν δὲ ἔξακολουθησῃ ἡ αὔξησις αὕτη, παρατηρεῖ ὁ Γίλλιαμ, ἐντὸς 100 ἐτῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν Μαύρων θὰ εἴναι πολὺ μεγάλη, καὶ δὲν ἀρκεῖ νὰ τὴν ἀντισταθμίσῃ οὔτε ἡ μετανάστευσις τῶν ἐξ Εὐρώπης εἰς Ἀμερικὴν λευκῶν ἐκ τούτου θὰ προκύψῃ φοβερὰ κοινωνικὴ κρίσις ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὸ μέλλον. Δεῖ, δεῖ οὐχὶ χρημάτων, ἀλλ' ἀνδρῶν· διὰ τούτων γὰρ οἵον τ' ἔστι χρήματα καὶ χώρας εὑρεῖν, ὡς ἀνδρες Ἀθηναῖοι!

Μνημεῖον πρὸς τεμὴν τοῦ Δάρδεν

Πανταχοῦ ἐσχηματίσθησαν ἐπιτροπαὶ δεχόμεναι τὸν δεσμὸν παντὸς, ὅστις ἐνθουσιᾷ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης. Προτείνω νὰ σχηματίσθῃ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπή· Ἐπιλέγω μάλιστα ὡς πρόεδρον τὸν καθηγητὴν τῆς Φυσιολογίας κ. Ζωχίου· τούλαχιστον ἀν δὲν συντείνωμεν εἰς τὴν πρόσδοτον τῶν ἐπιστημῶν, ἀς φανῶμεν, ὅτι τὰς ἀγαπῶμεν τούτο θὰ ἔναι σημεῖον, ὅτι δὲν ἔχασαμεν πᾶσαν αἰσθητικήν.

Τὸ ψυχος εἰς τοὺς πόλους

Δύο χῶροι πολὺ μεμακρυσμέναι ἡ μία τῆς ἄλλης ὑπάρχουσιν εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαῖρον, ἐνθα δύναται τὸ ψυχός εἶναι εἰς τὸν ὑψηστὸν βαθμὸν, εἰς δύναται νὰ φάσῃ ἐν τῇ γνωστῇ ἡμῶν μοίρᾳ τῆς Σφαῖρας μας. Ἡ μία εἴναι εἰς τὰ βόρεια τῆς Σιβηρίας, πρὸς βορρᾶν τῆς Τακούτσκης καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὸν χειρικανικὸν πόλον πρὸς βορρᾶν τῶν νήσων Πάρου. Ἡ θερμοκρασία κατέρχεται μέχρι —72ο!

Ἡ μάτη εἴναι ἀγνωστος εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Πληθυσμοί

Αἱ πρωτεύουσαι καὶ μεγάλαι πόλεις τῆς Εὐρώπης, ὡς πρὸς